

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2630/2020
28.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Илић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Марко Соколовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4764/19 од 26.11.2019. године, у седници од 28.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ВВ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4764/19 од 26.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 16/19 од 17.05.2019. године, ставом првим изреке одбијено је преиначење тужбе. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је ништав и не производи правно дејство тестамент пред сведоцима пок. ГГ, бив. из ..., који је сачињен 04.10.2007. године и проглашен од стране Основног суда у Нишу 30.08.2016. године, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом трећим изреке тужени су обавезани да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка у износу од 32.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4764/19 од 26.11.2019. године, укинута је првостепена пресуда, усвојен тужбени захтев тужиље и поништено завештање пред сведоцима пок. ГГ, бив. из ..., преминуле ...2016. године, које је сачињено 04.10.2007. године и проглашено од стране Основног суда у Нишу дана 30.08.2016. године, што су тужени дужни да признају и трпе. Тужени су обавезани да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка у износу од 39.800,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом.

Према чињеничном стању које је правилно утврђено на одржаној расправи пред другостепеним судом, иза смрти пок. ГГ, мајке парничних странака, покренут је оставински поступак који је прекинут решењем Основног суда у Нишу од 08.11.2016. године, и наследни учесници упућени су на парницу против овде тужених ради доказивања да је без правне важности завештање оставиље сачињено 04.10.2007. године и проглашено пред судом 30.08.2016. године. Предметним завештањем, сачињеним пред два сведока, наведена је имовина коју завешталац оставља туженима, као и ванкњижни објекат на коме оставиља признаје туженом ВВ право својине, а наведено је да завешталац даје наведену имовину под условом да је тужени чувају, негују, хране и лече, а када буде умрла да је сахране по важећим обичајима. Испод текста завештања у доњем левом углу су потписи сведока, а у десном углу намењеном за потпис завештаоца стављен је отисак прста. У горњем левом углу изнад текста завештања постоји факсимил адвоката Драгана Марковића.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је усвојен тужбени захтев тужиље и поништено предметно завештање.

Чланом 85. Закона о наслеђивању прописано је да завешталац који зна да чита и пише може завештање сачинити тако што ће пред два сведока изјавити да је већ сачињено писмено прочитао, да је то његова последња воља и потом се на писмено својеручно потписати. Према члану 164. став 1. тог закона, завештање је рушљиво, између осталог, ако при сачињавању завештања нису поштовани облик и услови одређени законом.

Из наведених одредаба и утврђеног чињеничног стања произилази да нису били испуњени законски услови за пуноважност предметног завештања, јер из изведених доказа произилази да је оставиља била неписмена, те да завештање није могла да прочита пред сведоцима и потврди да оно представља њену вољу, и није могла да га потпише, већ је оставила отисак прста. Зато је предметно завештање правилно поништено.

Ревизијским наводима се неосновано указује да се поднетом тужбом тражило утврђење апсолутне ништавости завештања, те да из тог разлога другостепени суд није могао донети одлуку којом се поништава спорно завештање. Међутим, према члану 192. став 4. ЗПП, суд ће да поступи по тужби и ако тужилац није навео правни основ тужбеног захтева, а ако је тужилац навео правни основ суд није везан за њега. Такође, чланом 200. став 3. ЗПП прописано је, између осталог, да тужба није преиначена ако је тужилац променио правни основ тужбеног захтева.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић